

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera, Ingenieros, 3.

OBRERISME

per TOMÀS ANIELL

«L'objecte de la societat és la felicitat comuna». —
Declaració dels Drets de l'Home. — Article primer.

No es veu una fi congruent en aquesta espesseïda boira que munta del desballestament de la política espanyola. No es veu la fi, com tampoc el començament, que pervé del més enllà del segle. Espanya té encara un peu profundament endinsat en l'Edat mitjana. Mants errors hon corsecat als nostres governants, i avui, en la febril activitat de l'avui, l'obrer espanyol no pot gairebé donar pa a sos fills.

Per capitalisme i les altes esferes de la societat, l'únic problema que s'ha de plantejar per donar-li una solució oportuna és, senzillament, l'obrerisme.

Henry de Man, en la seva obra "Més enllà del Marxisme", diu que el mòbil essencial del moviment obrer és l'instint d'autovaloració; o, per dir-ho en un llenguatge menys prosaicament científic, és tant una qüestió de necessitat. Mils homes veuen amanèixer amb la interrogació de l'aucell davant la immensitat dels camps coberts de neu, en mig de la desolació, punyidora de les grans urbs, on el capitalisme es riu de la gana. Si la revolució ha d'esclatar, no vindrà certament dels panxcontents, ni dels senyors irats per una forma qualsevulla de govern; que aquestes revolucions no passen d'ésser

una tronada d'estiu: vindrà de la massa obrera, amb una explosió atterradora, indeturable i sagnanta.

L'obrer, avui, ha avançat, de consú amb les correnties vertiginoses de la civilització, el que no avençà en mants segles d'opressió moral i intel·lectual. Se sab fort en la unió i no vol claudicar pidolant el pa. L'edificació del Socialisme en la U. R. S. S. l'ha corprès i

Són concellers de Figueres, sient republicans socialistes (de lletrero) els Srs. Marian Pujulà, Ros, Geli, Guillamet, etz.

No tenen memòria, no es recorden del programa federal, no saben que és el socialisme, i no tenen... no tenen ni temps per dimitir davant l'encaparrament del càrrec.

exaltat. Sab que l'augment de producció industrial d'aquella República és extraordinàriament gran i, per tant, que l'augment de rendiment de treball és molt superior. Sab que el volum físic de la producció d'aquell país sobrepuja els índexs de qualsevulla de les nacions capitalistes. Coneix abasta-

ment la crisi econòmica d'aquests estats (Estats Units, sis milions d'obres parats; Alemanya, tres; Inglaterra, un i mig; Japó, un; Italia, vuitcents mil; Amèrica llatina, un i mig). I davant aquest ràpid triomf de l'ideari que mou la U. R. S. S., la major part dels obrers del món no vacil·len en llençar-s'hi. Llegiu l'opinió que sobre aquest punt sosté l'inglès Lloyd George ("Neue Frei Presse", 28 desembre 1929):

"El bolxevisme no ha fracassat i sembla que ara més que mai s'aferma sòlidament. El futur del bolxevisme depèn en gran part de l'èxit o del fracàs del pla quinquenal... Amb els limitats recursos que té a sa disposició la Unió Soviètica, compra a l'estranger les màquines més modernes..."

Espanya no ha fitat encara convenientment la mirada envers aquest problema de tant alta transcendència com és l'obrerisme. S'entreté en jugar a pronunciaments, debats a lluites locals i a criticar-se d'una faisó perfectament ridícula. L'obrer, avui, experientat com és d'aquestes lluites estèrils, que no condueixen sinó a esgotar els dèbils idearis de les joventuts, que cada volta es tornen més escèptiques, es queda a casa, organitzant-se per formar

un bloc comú universal que reterà més fruit que no pas llençant-se al carrer per anar a votar a un senyor que es trenca el cap per prometre una cosa "d'alta novitat" a sos correligionaris. Un segle d'història, igual tota ella, i tota ella estèril, els dona la raó.

Però, i demà? El dia de demà no tardarà en arribar, accelerat i violentat per les disbauxes polítiques dels nostres governants. Quan la paciència de l'obrer s'esgoti; quan vegi que són nucli és fort i capaç; quan arribi el moment general de la misèria, llavors alçarà

son penó, proclamant als bens de la Llibertat aquella seva suprema aspiració que el gran Faure descobrí endinsant-se profundament a l'esperit dels treballadors del segle passat:

"Instaurar un mitjà social que asseguri a cada individu tota la suma de felicitat adequada en tota època al desenvolupament progressiu de la Humanitat".

Llavors, estèrilment, els intel·lectuals del capitalisme recordaran la veu provident de Sant Agustí quan deia que sempre és tard quan se plora...

TEMERITAT

L'EMPORDANÈS

per ELIES BACH

N'Antoni Rovira i Virgili, el mestre dels nacionalismes, que va pel món (de Catalunya) explicant-ne llur lliçó, com així ho feien al temps de la vellúria els joglars provençals, ha fet un bell recit de forma i exposició parlant de l'origen de la llengua catalana a Sans.

Amb la forma no cal pas dir que el mestre s'hi porta guanyada la fama; l'exposició és la manera de com descapdellar la forma. També aquesta la té d'abastant guanyada el mestre, tinguent-hi la mà trencada. Però el mestre marxa com damunt de carrils en fer la referència dels fets acreditats i constatats; la cosa és altrament davant les boires que embolcallen l'aurora dels nostres inicis. Arrencar, com se sol fer per la història de tots els nacionalismes actuals, dels segles VIII i IX és ben poca cosa de costós; fet i fet un milenar d'anys pesen lleument a les balances de Kronos etern. Endinsar-se però al pregon de les dites boires, és com perdre l'esma i anar a les palpentes. Perxò és bo de veure la gosadia de quiscú que dintre d'aquestes boires hi encén una candela d'altar i se il·lumina d'aquella guspira. Ben certament que cent voltes l'esguerrará el camí; però, i si de la madeixa hi troba el cap i se'l capdella?—Doncs no n'hi estarem poc d'agraïts!

Rovira i Virgili no s'explica com la gent del Rosselló parlen d'una faisó parella a la nostra de l'Empordà i la Cerdanya, i no admet pas una raó com la dels fugitius «hispani» que s'acolliren

terres del Llenguadoc. Trobem que hi palpa en dir que l'empordanès, el rossellonès i el cerdà, porten regust d'una parla primitiva, prehistòrica, més vella que l'ibèric. I doncs que sí. Gosarem dir que amb tot i que amb tanta influència prengué extensió el llatí,—mare sembla dels idiomes novo-llatins,—no va pas mai

Val més riure que fer riure.

rabassar l'idiotisme prehistòric, aquella parla nostrada que encara belluga pel bleix dels eufemismes i que ens tradueix la germanor del Rosselló, la Cerdanya i l'Empordà. Aquestes tres contrades som altra gent, de ben diferent manera i tarannà que la resta de Catalunya. Som oberts tots i jugassers; pas així els altres que sempre fonen d'enveges.

Pensem nosaltres que el llatí l'usaren a les urbs i municipis, però no fóra pas res d'altra que la gent rústica, els del conreu, els pagesos, ni mai el coneguessin per enraonà'l. Una més gran o xica abundància de mots per l'intercanvi porien conèixre'l; mes no cal pas confiar-se a res més. Vingueren gots, vingueren alarbs i d'altres gents vingueren, i cert és que tots prengueren aquesta dolçor del ritme i llebeig que fan les ones del mar rebotent suaus contra dels penyals de Costa Brava. Perxò creiem que el llatí no fou una llengua de la terra nostra, ni abans l'iber, ni després

l'alarb, ni altres llengeüs ni res. L'Empordà parlem quelcom impossible ara de destriar, que l'han masegat i força emmotllat a còpia d'anys i panys, però que ben dintre l'ànima hi tenim quelcom d'irreductible, que és rossellonès, que és cerdà, que és Empordà.

Qui sap de qui prengürem la textura de la nostra sintaxi?; però el nervi, és nostre. Som un poble substantiu i admiratiu, qualitats que desperten la germanor i obren el cor per vessar cordialitat.

Nosaltres parlem amb el verb ésser i la cantarella interrogant i entussiasmada. Així és com ensenyàrem de parlar els mallorquins.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA ALQUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

RELLISCANT

CONSTÀNCIA

per G. BUCH

Fa seixanta anys, Jacob Schwartz que llavors en comptava vint i sis d'existència, s'acomiadava de Fryda Schmit, vint i cinc anys, i deixava Schuanswein a Alemanya, per anar a probar la fortuna a terres americanes. Abans de la seva marxa, ell havia demanat a la blonda donzella d'esperar-lo fidelment, car ell comptava retornar ben aviat i maridar-la. Ella prometé d'estimar-lo eternalment. Ella ha esperat més temps que la Penèlope tingué d'esperar a Uliseus. Però la seva fidelitat, la seva paciència, avui han sigut recompensades.

Jacob Schwartz, que ara té vuitanta sis anys, s'ha embarcat per l'Alemanya després d'haver telegrafiat a Fryda de preparar-ho tot per maridar-se tot seguit.

Ara digueu-me si això no és constància?

Però, entre els nostres contemporanis, i sobretot les contemporànies, quins poden entre ells pretendre posseir un tal sentiment de fidelitat? Esperar seixanta anys la tornada del promès és molt massa llarg, i són moltes de les nostres joves ramblegistes que no serien capaces de deixar escolar seixanta dies sense plaure's en deixar-se contar floretes pels seus festejadors.

—El que ell havia de fer era no marxar, dirien elles per excusar-se als seus propis ulls. No es deixa pas a una jove-neta, sola i sense defensa davant les mil temptacions de la vida per córrer les Amèriques, mateix que hagués de retor-nar omplert de milions. Que això li ser-veixi d'escarment.

A mi em sembla que la nomenada Fryda Schmit, que no deu pas ésser més tonta que una altra i que segurament fou també desitjable quan la seva jo-ventut, mereix ésser embalsamada des-prés de la seva mort i exposada dins una vitrina de museu. Allà, els nostres des-

cedents hi podrien veure la Penèlope moderna qual amor pel seu Uliseus fou, diguem-ho així, eternal, cas que ens si-gui permès aplicar aquest qual lificatiu a les coses terrenals.

Estimar eternalment, ha dit no sé qui, és una expressió poètica a l'us dels ena-morats. Però ella esdevé veritat en mol-tes dones... En elles, un festejador, un amant, substitueix a l'altre, i és així que l'eternitat subsisteix perquè no hi ha canvi més que en l'objecte estimat.

I jo em demano, suposant que aquest no sé qui tingui raó, a quants amants es xifriria l'eternal amor de Fryda Schmit?

en parlis de la dissort, que l'escupinada et caurà damunt del front.

Els que són lluny, no saben de com van les coses de casa; quan siguin aquí i vulguin ells la discussió, ja l'empenye-rem amb ells la palestra, car són més sans d'ànima i de cos; no pas amb tú que ets una bufa de vent.

I ara et direm només, usant els ter-mes dels teus directors i "jefes" de dic-tadura, general Despujols i ministre Es-trada: els obrers no són pas homes de corbata i barret, ni s'entretenen les gal-tes fent-les afaitar cada dia. Els obrers tenen altres preocupacions i feina que no pas ensabonar les pellerinques i po-lir-se per anar ben abillat.

Entesos?

El ninot que es boteix

per T. X.

Ara veieu i conteu. la galeria som una publicació de quatre dies, i no són pas pocs els qui ens porten enveja i tí-rria. Quan per les fires de Santa Creu ens sobren vint cèntims solem comprar un ninot d'aquells que bufant se gon-flen, i que en cessar de donar-los-hi l'aire es desinflen tot seguit, bo i dei-xant anar un gemec rossegat que mai para i que us entra fins la molla del

guin!), perquè té por que els obrers no vegin un dia que encara té el tall de les calces. Pobretet el ninotet que s'infla! "Beno", home, si nosaltres no particu-laritzàvem, maco!

Mira; nosaltres no et discutirem pas res; sentes maco?!

Nosaltres però no volem que treguis les despulles d'un malaurat i el facis ser-vir de banderola. Tú bé saps que ell no pensava com tú; tú bé saps que més d'una vegada li negàreu (tú i els teus) la sal i l'oli per viure; tú bé saps que li dèieu orat mentre us en servieu d'es-cambell; tú bé saps que ell no s'hauria pas conformat amb els teus cataplasmes de farina de llínet que empastifa les gal-tes; tú bé saps que un jorn l'infamàreu estúpidament, i per poc paguen la res-ponsabilitat les caixes d'una impremta.

Si vols creure'ns, criatura nostra, no

**Kotex?! No sabeu que és Kotex?
És el cotó fluix del cult publicista
amo dels Magatzems Puig París.**

cervell. Doncs bé, escolteu: sense ésser fires i sense gastar els vint cèntims, hem trobat el ninot que bufant se bo-teix; i que en deixar-lo gemega com una gata cercant els gatets. meeeee.... meeeee....

En nostre darrer número, un entrefilet recordava les bertranades de la dic-tadura en la primera i segona etapes; ressaltant que a la primera s'empresona-va els rics; i ara s'empresona de prefe-rència els obrers. Nosaltres amb l'en-trefilet generalitzàvem; però la criatura o el ninot que boteix i a seguit gemega, va trobar que la cosa anava per ell i ja li hem sentit el gemec a les planes del seu orgue que sembla una orga de gats. mee.... eee.... eee.... eee....

Aquell ninot plora!, pobret!, en veure que no li diuen que ell és un obrer. Ell vol ésser obrer! Ell vol que s'ho cre-

Pantano de Crespià

CONSTITUCION DE LA
JUNTA SOCIAL DEL
PANTANO DE CRESPIA

En el despacho de la Delegación Re-gia se constituyó la semana pasada la Junta Social del Pantano de Crespià.

Asistieron, bajo la presidencia del De-legado Regio, marqués de Camps, el Di-rector Técnico señor González-Granda, el Asesor Jurídico don Santiago de Ri-ba, el Interventor de la Hacienda don Luis Sáinz y Fernández de la Lopa, don Salvador Bonet, Síndico del Fluvia; los representantes de los usuarios don Ig-nacio Grau Casellas, don Miguel Ordís Pagés, don José de Pont Adroher y el secretario de la Delegación Regia, se-ñor Montserrat y Llopis.

El presidente expuso la finalidad de la Junta Social y la necesidad de que aunando los esfuerzos se pueda ir ade-

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos
al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín será bimensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confeccionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimum.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

lantando hacia la consecución de la obra.

El Director técnico expuso detalladamente el estado de los estudios y el propósito de ir lo más rápidamente posible al estudio de los trazados de los canales para hacer posible y facilitar las aportaciones.

El secretario dió cuenta de la parte de la sesión de la Junta de Gobierno que hace referencia al nombramiento

Només els galliners tenen gall i els ramats pastor; les societats humanes volen ésser governades, no Imperades.

de los reunidos y leyó las disposiciones reglamentarias que regulan las funciones de las Juntas Sociales y sus atribuciones.

Después de un cambio de impresiones, se procedió al nombramiento del vicepresidente en la persona de don José Ferrán Galter, secretario a don Miguel Ordís Pagés y el Interventor de

Hacienda designó para representarle en dicha Junta a don Ignacio Grau Casellas. Asimismo formarán parte de esta Junta el ingeniero de la Obra don Mariano González Salas y el ingeniero don Miguel Cuesta, en representación del Comité de aplicaciones.

Después de interesantes comentarios respecto a la labor realizada y a realizar, el señor marqués de Camps exhortó a la nueva Junta Social a que trabajara serenamente y sin desmayar por la obra del Pantano de Crespiá que, con el tiempo, puede significar y traducirse en un mayor bienestar para el Empurdán, y dió el acto por terminado.

Fullaraca

ÇO QUE VAL UN HOME

per BUGI

«Tota la meva fortuna és damunt meu», deia orgullosament el filòsof Bias, que, vestit solsament amb una túnica gastada i un mantell foradat, pretenia

posseir amb el seu cervell la sola riquesa veritablement estable que hi hagi en aquest món, el tresor únic i impreuable a l'abric de tots els cops de mà i mateix del bolxevisme: el tresor de la idea.

Però, dic jo, el vell filòsof era encara més ric de ço que es suposava. El seu cos, del que ell cap cas en feia i que ben de segur l'hauria donat per un òbol, era que ell ho volgués o no, d'una valor intrínseca considerable. El cos del nostre filòsof contenia riqueses insospitades.

I el mateix es pot dir de tota despulla humana. Considerada sempre sense valor, vil pols destinat—segons el dir de l'Escriptura—a esdevenir pols. I després d'haver, durant segles, sigut acceptada com exacta una aital depreciació quasi unànimement professada per totes les filosofies, la Ciència acaba de desmentir un semblant judici al qui els fets, cal reconèixer-ho, oposen la negació més categòrica.

Mercès a llargues i minucioses experiències, controlades per altres tants minuciosos anàlisis, un savi químic alemany ha arribat a poguer determinar, balances a la mà, la valor comercial dels

els elements essencials que entren en la composició de la nostra envelopa carnal.

Allà hi és, sots la forma de productes químics o d'altres ingredients emmagatzemats dins cadascun de nosaltres i evaluats al preu corrent, un dipòsit de cabals preuable que representen molts diners. Però, aïll, són uns diners que no produeixen.

Jutgeu.

El nostre cos és químicament constituït pels mateixos elements que l'ou de gallina. Per representar la substància corporal d'un home de talla mitjana, ens en precisaria un miler, és a dir, una mica més de vuitanta tres dotzenes d'ous. I al preu que aquests es paguen al mercat, podeu veure com, especulació apart, això representa un grapat de pessetes.

D'altra part, el nostre organisme és susceptible—és el savi alemany el qui ho afirma—de produir pels seus propis mitjans prou hidrògen per inflar un globus d'una dimensió suficient per, pel cas, enlairar-nos a cadascun de nosaltres, o, a voluntat, prou gas per il·lumi-

nar tota una vesprada cinc cents metres de carrer.

Segons això, el ciutadà més obscur, el negre més negre, si el fos possible de tractar químicament ses pròpies molècules i de destilar-se ells mateixos, podrien il·luminar-se amb ses propis mitjans.

Afegiu a aquestes fonts naturals sis cents grams de fòsfor que permetrien

El que mana és l'amo; els esclaus obeeixen.

Impregnar més de 820.000 llumins—de les del monopoli, més d'un milió—o, segons les preferències, per enverinar cinc cents dels nostres semblables.

I no estem sinó a mig camí del nostre rendiment...

Vint culleres de café no serien encara prou per recollir la sal continguda dins els nostres diferents òrgans. Els humoristes, els vells llops de mar i algunes de les nostres damiselles ben de segur que podrien fornir-ne a taces plenes.

Extraguent delicadament dels teixits i els humors substancials disseminats de les nostres glàndules, s'obtidrien fàcilment—quantitat variable segons les persones—sis quilos de matèries grasses, que convenientment treballades, podrien ésser convertides en una seixantena de excel·lents candeles.

En fi, amb les parcelles de carbònic en suspens dins el nostre interior i aglomerades en grafit, es podrien fabricar quasi vint dotzenes de llàpços.

I no dic res dels residuus que farien la felicitat de més d'un dels nostres pagsos.

El nostre cos, com es pot veure, és una mina vivent i cadascun porta damunt d'ell els elements de la seva fortuna. Ara, que el difícil és sapiguer treure'n profit.

Així doncs, jo crec que és fora de to el dir d'una determinada persona que no val res, que no serveix per res, que no se'n pot fer res. Quan menys seria bona per fer-ne cerilles, llàpços, gas, dirigibles o espelmes....

ACTITUTS

Davant la Dictadura

A CASA

"Empordà Federal", organ de la Dictadura que ara patim, troba que s'hi va molt bé a cavallet del matxo, i perxò aconsella als seus que no deixin les cadires de l'Ajuntament. Diu que manant ells ja va bé la Dictadura; és quan administraven els altres que troben que no anaven bé ells.

Així tenim doncs, que si Primo de Rivera hagués donat una fórmula de no escombrar-los de ca la vila, haurien continuat tot contents seguint-lo, com així ja començaren acatant-lo i desitjant-li bona sort (segons consta amb Acta).

No és pas que això ho suposem, és la realitat dels seus fets; car hem canviat de General, però no pas de Dictadura, que continua, i si us plau, més tivanta.

No sabem quina pega els hi enganxa a les poltronas municipals, però que demostren tenir molt més predilecció per aitals setials que no pas pel fletreiro del seu centre que encara diu Republicà-Socialista, és indubtable.

No sabem veure per cap esclatxa la seva democràcia, car si es sentissin de veritat republicans i socialistes i populars, de cap manera podien avenir-se a una pasturada com ho fou la del seu retorn, que els barreja amb la sort del capital i deixà en terra com un drap brut a d'al-

A FORA

El Consell Central d'Acció Republicana de Catalunya acordà unànimement retirar la participació dels seus adherits, dels Ajuntaments actuals, puix que la política **FRANCAMENT PERSECUTORIA I ANTILLIBERAL** que el govern Berenguer ha emprès no és compatible amb la col·laboració dels homes que defensen els ideals de Catalunya i Llibertat.

El Directori del Partit Republicà Català, que ja de temps venia advertint el deure de no col·laborar amb la Dictadura, davant la seva continuïtat en el govern d'Espanya, recomana a tots els seus adherits que exerceixin càrrecs en Ajuntaments i Diputacions que, dins el temps més breu possible, presentin la renúncia dels mateixos, puix que la llur continuació representaria col·laborar amb els que en lloc de restablir la normalitat jurídica del país, s'entesten a mantenir un règim contrari a la voluntat popular i als interessos nacionals.

Els regidors de Vilanova i Geltrú, afiliats al Centre Federal, han dimittit.

Està dimittit el diputat representant del Col·legi de advocats de Barcelona, Sr. Bastardas.

A Lleida ha dimittit el diputat Antoni Vives Estalder, representant de la Cambra Oficial del Comerç i de

tres persones que també representaren igualment i amb iguals drets al poble. Llavors, ells d'ésser republicans, demòcrates, no havien d'acceptar de cap manera una fórmula de privilegi i menys encara per servir la Dictadura que canviava de cap però que ja ens porta pels vuit anys de patir-la.

No diguin pas que només ells (els privilegiats) poden representar el poble; qualsevol sortós carregat de duros pot ésser conceller només donant-se d'alta de contribució crescuda, que és com si diguéssim comprar l'acta.

Així tenim que la Dictadura (com totes les dictadures) dona la fórmula del manar pel poder del diner, o de escollir a qui li sembla. O sigui: que si la una és fórmula dolenta, l'altre és pitjor.

Vosaltres republicans-socialistes del lletrero no en teniu prou de les fórmules pures, que les barregeu; puix que poguent el legir Permanent democràtica la féreu pel diner, demostrant que us estimeu molt la Dictadura i molt més la gent que no és d'elecció.

Per enrodonir i recolzar la vostra oportunitat preneu peu de les declaracions d'en Maynés. En Maynés és cap regionalista-monàrquic dels que abans en deien lligueros; i més abans encara n'hi havia de ben carlins.

Caram! caram! la marxa del "cangrejo". Aveïam si un dia sota del lletrero s'hi acotxaran els partidaris de "El Rey que rabió".

Poden però els republicans-socialistes del lletrero, estudiar una fórmula semblant als de la Lligueta (Acció Catalana); facin veure que se'n van i es quedin. Allò de: "considerando una ignominia que cohibe la política de la Dictadura Berenguer (q. D. g.), hemos resuelto hacernos el desentendido con ella; mas teniendo presente que, como con Calígula, los pesebres son de marfil y la cebada dorada, el "pienso" debe ser primero, y "evacuar" lo segundo; declarándose por la urgencia del "pienso".

Així el poble ja ens creurem que la cosa va de sacrifici i que convé guardar les garrofes per un sí acàs. Ben fet; ben fet!.....

la Industria per incompatibilitat de les seves idees amb la política actual.

A Tarragona dimiteixen regidors de la minoria federal.

A Massanet de Cabrenys també dimitiren dels primers, els republicans radicals.

A Manresa, dimissió de regidors. Estat Català recomana dimitir.

La Ferreria ANDREU SUÑER
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix
WATTERS
d'immillorable qualitat a
48 Pessetes
Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consortio del Plomo en España».

E tots estaven rics e bastats, e res no sembraven, ne llauraven, ne cavaven vinya. MUNTANER.— Expedició dels catalans a Orient. Cap. XXVI

Ramblejant

per KOLIN

■ El Pitico se'ns ha tornat valent de bo, de bo. Divendres a la nit, a les altes hores, «altanero i desenfadado», corria com al res, sense por dels fantasmes ni dels serenos, cap avall del carrer Nou.

Un fantasma però l'emboïllà de tenebres espeses, i ell, en recular, anava dient: No tinc por, no! No tinc por! Però tornava escorregut.

■ Thomas, por dónde vas?

Thomas, demà m'afaitarà. Però la nena és bonica i mereix el «rendez-vous».

■ Està contenta, oi?, la Carmencita?

Tu diràs, presumeix un pollastre de cresta rexinxolada.

—No la Josep Maria?

■ Es ben bonic seure a la Rambla.

Què hi dius Guil, tu que tens la buixaca fonda?

■ Olga està trista. Olga suefa. Por «olga» serà!

■ La més bella il·lusió és de rebre una missiva que no s'espera.

All dolç!, si la missiva és d'una nena com la gentil Marfí, i per anar al cine!

■ Conxiteta va de bo?—Enamorada?—No duptàvem pas que un nom eurítmic com Ernest reixiria dins del món bell.

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

◀ MALACEINE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Rosas, fresca, galta vermellona, un galan al costat. «Pisaverde» de la moda. l'Eduard Brunet, n'està content.

■ No té cor ni «sentener». Es veu que la trepidació del Citroën i la velocitat, li han fet frontollar l'amor.

Elvi, no era pas mereixedora d'aital comportament.

■ Les lleteres de la Tina, l'han donada per un Pepet. Pla que se'nriu ell, però certament que es deixarà estimar.

■ Un exemple de com s'escriuen versos futuristes:

«Diciendo está el Cigarro
lo que es el Amor:
—Fuego de unos instantes
para ser más tarde
humo y cenizas».

Està vist que hom no pot caure de la bicicleta sense perill del cap.

■ Ulla que guspiregen, cors que s'endolen.

El jovent no es treu els «dolors» del cap, d'ençà que tant brillanta i bonica és la «xar-manta» Chantier.

■ Plaer! Hem vist com la salut ha tornat ben florida a la gràcia encisera de Lolita Carré.

Per molts anys.

De pallaso se'n pot fer un cop; no pas dues vegades.

■ L'Angelet, que se'ns ha fet «cordista» «pur amateur», però n'ha posat palla a l'esquella.

Això va bé noil, no pas contemplar les filles d'Eva.

■ Quan el sol surt, surt per tothom.

La millor tuberia a pressió

URALITA

AGÈNCIA I DIPÓSIT
PER ALT EMPORDÀ

SALVI FÀBREGA
LASAUCA, NUM. 20 •• FIGUERES

D'aquí que nosaltres ens enlluernem con-
templant les sortides de la dolça Mestres.

■ Carregat de maletes i amb la cartera
torrada de «papurus», Marianet s'ha llençat
al món. Ara és a París.

Tira de beta Marian, que París no és pas
Sant Miquel.

COMPRESUS CALZADOS EN
"EL GLOBO"

■ —«Fèlix» del que nace hermoso,—va
dir el poeta. Fèlix Puentedura és un «brave»
minyó que porta engrescada una formosa
nineta que li pica l'ull.

■ Quan siguin les caramelles, ell por-
tarà la cistella, car s'ho mereix per la con-
sciència de sota la finestra.

La cançó de «sota de l'om», variada, no
anirà malament.

«Sota les Torres, sentada Maria...»
Formallat i rialleta Paco!

**Banco de Crédito
Ampurdanés S. A.
FIGUERES**

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %

VENCIMIENTO NOVIEMBRE

En el sorteo verificado en la Caja de
Reclutas de Olot, les ha correspondido
servir en

AFRICA

a los mozos del reemplazo de esta ciu-
dad:

Narciso Cairó Coma
Pedro Costa Genís
Jaime Ferrer Trayter

Francisco Grabulosa Serradell
Vicente Martínez López
Carlos Mas Aymá *
Jaime Prat Cabañó
Felipe Serra Catalina
Pablo Ribera Justafre
José Pumareda Roura

PENÍNSULA

Jaime Casellas Albert
Jorge Costey Pou
Domingo Dalmau Viusá
Luis Fàbrega Cusi
Luis García Pell
Jaime Pujol Viladomat
José Sánchez Parto
Francisco Armangué Bonet
José Congost Mallol

Si les gallines no ponen s'acaben
els ous.

Miguel Gasiot Dalmau
Joaquín Medina Figueras
Sebastián Yela Sobrequés
Luis Prat Sayós
Ernesto Piguillem Bartret
Juan Sabá Jou
Pedro Sala Font
Camilo Sementer Soria
José Viñas Casanovas

EXCEDENTES CUPO

Juan Delclós Puigvert
José García Cazoria
Alfonso Martínez Campo
Enrique Pey Felú
Salvador Ridaura Colls
Juan Ros Olivet
Joaquín Soms Vehí
Rafael Trulls Soms

Són encara a la presó

Tomàs Tusò
Lluhi Vallescà
Granier Barrera
Angel Pestaña
Sebastià Clara
Pere Foix
Ricard Escrich
David Rey
Hèlios Gómez
Jaume Dinarès
Adrià Correa
Josep Alamarcha
Ioaquim Bassols
Victor Ponç
Genar Garcia
Llorenç Garcia
Joaquim Pijoan
Lluís Companys
Macià, foragitat

Són encara regidors: Pujulà, Ros
(Vicens), Sans Roquer, Guillamet,
Geli, etz. i etz.

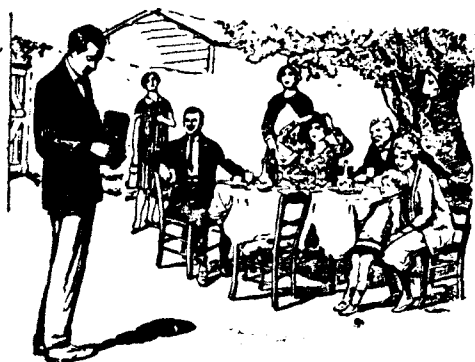
Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERES

Invita a su distinguida clientela y al
público en general a examinar las nove-
dades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas
como en el corte y confección.

KODAK

La marca universal

Película KODAK para toda clase de asuntos : Pruébela Usted

Papel Velox

Kodak

PARA TODA CLASE DE CLICHÉS ::

Adquiera Ud. un "Kodak"

y podrá captar por siempre los momentos como la felicidad de sus queridos hijos en bellas fotos "Kodak", las que su hijo futuro verá en sus propios instantes.

Con un aparato

Kodak

RECORDARÁ V. SIEMPRE LOS MOMENTOS FELICES DE SU VIDA

Droguería Pérez Perxés

LA CASA DEL AFICIONADO

La mejor surtida. En ella hallará Vd. toda clase de Accesorios y Productos KODAK

Trabajos de Laboratorio

Revelado gratuito a los compradores de artículos fotográficos en esta casa

Calle Gerona, 9 = FIGUERAS

SPORTS

La davantera de la Unió, faltada de l'ala dreta, fa un mal partit, i l'equip sols pot empatar amb el F. C. Atlètic de Cornellà

Diumenge vinent comença el campionat. Ço vol dir que per els entusiastes de l'Unió comença la nerviositat. Aquest any, a més dels Clubs que hi prenen part l'any passat, n'hi han inclòs un de nou. El Club Deportivo Montgrí. Sembla que no és pas equip de cuidado; això no vol dir que no sigui capaç de donar-nos algun ensurt.

Enguany, malgrat l'Unió presentar-se amb un equip que ha demostrat ésser de potencialitat semblant al de l'any passat, tindrà de lluitar molt més aferrissadament, si és que vol seguir ostentant el títol de campió provincial. I consti que no ho diem pensant amb la potencialitat dels altres Clubs—que desconexim en absolut—sinó perquè com que és el campió i com si diéssim l'estel d'aquest campionat, tots els anhels dels altres serà derrotar-lo, posant contra el Figueres totes les forces màximes possibles, mentre que l'any anterior se'l considerava un equip fluxet, més i tant després dels fluxets resultats contra el Cassà i Palamós.

Es per això que amb la crònica d'avui volem advertir a nostres jugadors, que cal jugar amb tot el seny i amb tota la ànima des del començament fins a la fi, deixant-se de llufments personals, que,

a la llarga, sempre recauen contra el resultat final, i que no vulguin donar-se compte del nom que porta l'equip contrincant. Per a guanyar, cal que no se'n adonin contra qui juguen. Els ha d'ésser igual jugar contra un Palamós que contra un Montgrí. La finalitat del seu joc ha d'ésser la puntuació. El resultat final, i per ço cal pensar que tant val una victòria damunt d'un equip com un altre.

Creiem nosaltres—malgrat l'irregularitat mostrada en els partits pre-campionat, que tenim un equip digne—més a més si podem tornar a comptar amb la valuosa cooperació de Bosch—, però és imprescindible no adormir-se sobre els llorers. Cal recordar les sorpreses d'un Argentona i d'un Cornellà.

Les nostres referències dels altres equips, ens donen la certesa de que serà globalment un campionat més renyit que l'anterior, perquè les forces estaran més anivellades. Palamós, Olot, La Bisbal, Santa Coloma, La Escala i Cassà, s'han provat les forces i els resultats són quelcom desconcertants.

Exemple: La Escala empata a Olot i aquest empata amb Armentera. Santa Coloma perd amb el Cassà, Cassà perd amb La Bisbal i Palamós perd amb el Girona per 5 a 1 mentre La Bisbal el

guanya per 1 a 0. De manera que tot plegat és un galimaties, que demostra però que les forces estan a un mateix nivell. La sola incògnita és el Figueres. Aquesta incògnita tant pot ésser perjudicial com profitosa. Si logrem sorprendre nostres contrincants, bé. Si són ells els qui sorprenen nostres jugadors tin-

Els titelles són fsts de cartró i draps. El titallaire és a sota.

drem treballs per a sortir-ne en bé. Cal doncs percatar-se d'això, i procurar, ja de sortida, donar el màxim rendiment, que, a ser possible, produeixi l'atabalament a les forces contrincants.

:-: ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-:

Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

EL PARTIT DEL DIUMENGE

Malgrat no estar anunciat, malgrat la pluja persistent del dissabte a la nit i el matí del diumenge, n'hi hagué prou amb una crida a darrera hora perquè els afeccionats fessin cap al camp unionista. Uns anys enera, amb dies com el d'ahir, hauriem sigut quatre gats. Això prova que l'afició torna estar a l'apogeu.

El nostre equip no va sortir complet, el formaven:

Gutiérrez

Prats - Santamaría

Medina - Maderñ - Vernet

Patrici l-Deusedas ll-Gimbernai-Pinadell-Vila Arbitrava el mig-centre Bosch, ja de retorn definitivament a Figueres.

De sortida, els nostres arribaren a la porta forastera i feien anar els contrincants de bllit. Però, als deu minuts, la primera escampada dels de Cornellà, costa un gol a l'Unió que, confiada deixa sol l'interior dret que fusella a Gutiérrez irremissiblement.

S'enfaden els nostres i apreten de valent; i estem segurs que a no ser la desgraciada situació de Patrici l, els gols haurien plogut abundantament, la sort però no acompanya

ACEITES Y GRASAS MINERALES

:-: LUBRIFICANTES :-:

La Comercial e Industrial

Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

nostra davantera i després de dominar tota la primera part, no poden marcar més que dos gols, obra de Pinadell i Medina respectivament.

Encara creïem que a la segona, millorant l'actuació, guanyarien de bon marge, però el temps s'anava escolant i malgrat el domini i tirar corner darrera altra, no poguérem millorar l'escorè. Molt al contrari que els forasters, aprofitant dugues males jugades seguides de Gutí, assoliren marcar el gol de l'empat.

El joc, pel que s'ha pogut entendre doncs, fou de baixa qualitat. Els nostres mitgers—els amos del camp en tots moments—prou trespicaven de valent, però la tripleta central estava desconeguda, els extrems no carburaaven jugant així no es marca.

Per acabar aquesta crònica—breu, perquè no es mereix pas altra cosa—direm, que: Gutiérrez no està pas en la bella forma de l'any passat, que Prats i Santamaria, no rutilaren pas com acostumen, perquè es troben descolocats molt sovint; que Medina i Madern treballaren com uns negres, abusant però del dribling excessivament; que Vernet fou el més equànim; que Patricio no n'acaba d'aprendre mai; que Deusedas II, confirma ésser un excel·lent interior, però que és massa jove per ara; que Gimbernat tingué el pitjor dia de tots els que ha jugat amb la Unió; que Pinadell fou el millor dels davanters especialment a la primera part; que Vila és un jugador que ens desconcerta i que no sabem si ho fa bé o malament; que es trobà a faltar el joc de Sala i que la davantera unionista sense els Jordá, perd un 60 per cent.

La Peña Comerç va jugar un partit a Blanes contra el «SAFA» d'aquella vila i va perdre per 3 a 2. No en diem res, perquè l'entrenador del Comerç senyor Romans ja ens ho explicarà detalladament en la seva crònica del dissabte que ve a «La Veu de l'Empordà». En elogi de la Peña Comerç havem de dir que el «SAFA», és el club que té millors probabilitats de quedar campió del Club B. Amateur de la província. El Comerç estava format per:

Lasra i Serra, Bailiori (Cabanas F. C.) - Vergés (Cabanas F. C.), Soms II, Prat, Ysern (Cabanas F. C.), Hernández-Prats (U. S. Figueras), Pelip (U. S. Figueras), Lastra i Soms I.

El Si no jugaven aquests, és que ens han enganyat. Nosaltres ens rentem les mans.

GRUP ESPORTIU FIGUERENC DE BARCELONA

Uns entusiastes figuerencs residents a Barcelona han constituït aquesta entitat dedicada exclusivament a tota classe d'esports, i particularment al del fútbol, amb la denominació que encapçala aquestes ratlles. Ha quedat de moment enllestida la secció de fútbol; ja que comptem amb dos partits jugats a Vilassar i a Mollet. El primer partit va ésser amb el resultat de 3 a 2, formant l'equip els Colomer, Monfort, Vilarrasa, Rafols, Sala, Pardo, Codina, Saatre, Holgado, Sánchez i Campí.

El segon, a Mollet, de qual resultat de 1 a 5 pot donar-se'n molta culpa a la actuació

de l'àrbitre, que per favorir als seus va inventar la manera de pitjar faltes imaginàries contra el Grup.

El partit es començà davant nombrosa concurrència a les quatre, dominant els nostres, ço que els serveix per apuntar se un gol, el primer de la tarda i el millor, obra d'un bon centre d'en Sánchez a Caramazana, el que d'un xut fantàstic a l'altra extrem de la porta, féu l'únic punt per l'equip.

A aquí començà l'actuació de l'àrbitre en pitjar faltes imaginàries, ço que serveix per marcar un penal, que tirat, els val l'empat.

La segona part es va marcar un altre penal «imaginari» contra el Grup, parant-lo en Pujadas, que fa meravelles.

En fallar uns deu minuts per acabar, el Mollet, davant un «barullo» a porta, marquen el segon gol, no fent-se esperar el tercer, obra d'en Ferreras.

Els millors pel Mollet, varen ésser Castell-sagués, Busquets, Sans, Ferreras i Pí.

Pel G. E. Figuerenc, el trío defensiu, en Sala, Moya, Caramazana, Sánchez.

Els equips a les ordres de l'àrbitre senyor Prat, varen arrangerar-se de la següent manera:

Mollet S. C. Castell-sagués - Cayo, Busquets, Quintana, Sans, Lluch-Ros, Irazzo, Ferreras, Hup i Pí.

G. E. Figuerenc: Pujadas-Monfort, Martinell I-Moya, Sala, Bas-Martinell II, Sánchez, Caramazana, Campí, Vilarrasa.

Es diu que l'equip s'està entrenant intensament, puix qualsevol dia volen demanar un partit amb el nostre primer onze de la Unió.

Els figuerencs que es vulguin associar en aquest entusiasta Grup poden dirigir-se a Joan Marimont, Cotoners, 6, 1. La quota és de 1 pesseta mensual. La Junta, interinament està integrada de Joan Vidal (President), Manuel Pardo (Tresorer) i Joan Marimont (Secretari).

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueres

El fútbol en broma

BORSA DE COTITZACIÓ

Dientes de oro y malabarismos «Zuce»	102 per cent
Puertas de hierro Santamaria y catapultas humanas	95 » »
Sonrisitas y florituras «Poupée»	98 » »
Nuevas adquisiciones «Agrícolas Sala»	105 » »
Antiguas y consecuentes aprisionadoras «Titón»	a la par
Ilusiones xuteriles y esprintadas «Cabota»	95 per cent
Lugares acomodaticios y saltos de agua «Vernet les Bains»	95 » »
Perforaciones y esprintadas nuevo cuño «Gim»	92 » »
Paradas abracadabrantes y aterrizajes «Brú»	105 » »
Cañonadas esquinadas y mortíferas «Quico»	102 » »
Antigüedades y elegancias cinéticas «Carreras»	80 » »
Paverías y pretensiones «Patricio-primer»	85 » »
Discursos apocalípticos y gratuitos Peiró	80 » »
Zapatos y Borcegues Canyelles	80 » »
Unico superviviente dinámico «Chimo»	65 » »
Tanque y voluntad vilatenimesca Carreras	65 » »
Frigorífica y centros templados izquierdistas	65 » »
Juventud y pretensiones «transportes Baró»	90 » »
Salidas coreográficas y saltos luminosos «Guti»	95 » »
Indisciplinados y fiestas mayoriles «Patrl II»	60 » »
Máximas autoridades teóricas prácticas «Junel»	a la par
Nueva acomodaticia «Oliveta»	75 per cent
Ex y futuro centro medio incandescente Baig	85 » »
Repariciones reservistas atléticas «Nurmi»	65 » »
Serenidad y elegancia despejista «Clará»	65 » »
Rápidas i fulminantes entradas Vergés	75 » »
Maravillosas jugadas Niño Prodigio Deusedas II	80 » »
Regularidades y pases rápidos Barneda	65 » »
Driblings cerrados nueva adquisición «Villa Rubia»	85 » »

Aquesta setmana hi ha hagut poc moviment sens dupte perquè les valors estan pendents dels partits de campionat. Unicament han baixat un 5 per cent, les «Perforaciones y esprintadas nuevo cuño Gim» i les «Paverías y pretensiones Patricio-primer» degut a la actuació grisacea de les substàncies encefàliques.

Consultori Mèdic-Quirúrgic **JUBERT**

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÒSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

Encara els coloms

Pel que es veu, l'Ajuntament és bon imitador. Se les ha donades a perseguir amb guerra sense quartel als pacífics coloms que encara adornen la nostra Rambla. Primer, ja sabem les tentatives per fer-los retirar; després l'emplaçament de l'estri semi-metralladora. No en tenen encara prou. Vegent que els bons ciutadans els donen menjar, se les han empescades per setiar-los de set. Deixen que es quedi sec l'abeurador destinat als inofensius animalons.

Pobres coloms!! Ells no saben que l'Ajuntament contrari de la pena de mort que estalvia els sofriments, és partidari de la consumpció pel sistema del patibul famèlic.

Ja massa embrutador aquest espectacle, propi d'un poble endarrerit, cridem l'atenció de la Associació Protectora d'animals i plantes de Catalunya, perquè hi prengui cartes. Mentre tant creiem que fóra bó de tots els entusiastes dels simpàtics coloms que es decidissin de recollir cabals per mantenir-los i guarnir-los un colomar, ja que el Ajuntament vol suprimir aquesta nota ciutadana de la nostra Rambla. Nosaltres hi acudirem tot seguit.

El Sindicato Único

Celebró asamblea de constitución definitiva el jueves por la noche en el local de la Erato. Durante la Asamblea hicieron uso de la palabra varios compañeros, presidiendo don Jaime Segalá.

Se procedió a la elección de Junta, siendo designados: Presidente, don Jaime Segalá; Vice-presidente, don Francisco Jou Peris; Secretario, don Eduardo Pardo; Vice-secretario, don José Alcalde; Contador, don Antonio Horts; Tesorero, don Juan Caritg; Bibliotecario, don Salvador Sabio; y 12 vocales.

Espectacles

per ZENON

Sala Edison

La titulada supercomedia «Fruto de amor», resultó de una pesadez soporífera, empezada en su primer acto y que se prolonga hasta su sexto final. No pudo ser de más insulsa interpretación y endeble trama.

En cambio Noticiero Fox, con su tradicional sugestión, nos proporcionó el conocimiento de algunas maravillas universales.

No fué, para nosotros, una revelación la superproducción «Intromisión». La conocíamos; pero esta cinta, como la fruta prohibida, excita la avidez. Sus escenas son impecables; las situaciones de un estudio cerebral formidable y la interpretación inmejorable, con magnates del arte mudo que se muere. Tanto como el papel que juega Clive Brook, nos gusta la locura pasional de aquella entrometida que por pasión y fuego ardiente, es viciosa y mala.

Sus negros ojos cómo sueñan; cómo delirán sus sienas; cómo la empuja la llama voraz de su corazón. Esta intérprete supo crear el tipo que mejor pudiera apetecer el autor del film.

En el entreacto, con que en los cines, suelen interrumpir la proyección de las películas, vimos una serie de filigranas danzadas por una virtuosa del escenario: Carmen Salazar, que tiene la flexibilidad del junco y la esbeltez de la palma moriua acariciada por el beso del céfiro. Sus danzas son la pura plasticidad y el academicismo.

Cine Jardín

«La Doble Derrota» es un drama de hoy y de siempre: un episodio ejemplar de la vida humana, tan llena de sobrealitos y de ca-

LA PEIXERA

Poesia premiada amb Lliure es-tètica. La publicarem en el nombre **VALLERÀ**.

sualidades. La preciosa artista Dorothy Sebastian realiza su papel de muchacha tímida y enamorada del campeón (Larry Kent), maravillosamente. Los amantes del boxeo pudieron gozar el pasado domingo con los dos combates soberbiamente filmados.

La producción sonora INMORTALIDAD es, sencillamente, extraordinaria por todos conceptos: como película y como superacción de la técnica. Obra altamente romántica, henchida de grandiosa sensibilidad. El gran creador de los vales vieneses, Johann Strauss es el protagonista; por tanto, sus geniales producciones, habilidosamente trenzadas en el curso de la obra no cesan de cautivar el espíritu del espectador.

La preciosa «estrella» Claire Rommer, tan artista como bella, desarrolla un «rol» admirable junto con Hans Stüwe, que encarna el papel del magno artista. ¿La Acción? La patria de la música romántica, en la sin par Viena y el corazón del siglo XVIII.

El mago del violín aparece, destacado y soberbio, en su vida de amor, de consagración y de reiteraciones constantes; sus canciones y sus vales, perfectamente ejecutados, conmocionan a la par con el sugestivo asunto de los amores de la gran señora y del afamado compositor.

El público que asistió a la representación quedó unánimamente satisfecho de la película. La sintonización, excelente, como nunca la habíamos experimentado en nuestra ciudad en las anteriores producciones puestas a la pantalla.

Ángel Samblancat en Figueras

El próximo sábado, a las 9 de la noche, en el local de la Erato, dará una conferencia el prestigioso obre-rista don Ángel Samblancat, que disertará sobre el tema: «El Problema español, Problema de cultura».

La organización de la conferencia ha sido a iniciativa de la Obra de divulgación cultural, sección Sindicato Obrero.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler

El Vino de Quina Portolá es el mejor aperitivo

De venta en todas partes

NOTAS

EN la mañana del jueves, en la carretera de Figueras a Olot, frente al pueblo de Vilafant, un carrito tirado por un rucio fué a dar contra un auto conducido por el industrial metalúrgico señor Brunet. Una de las varas del carrito atravesó como un lanzazo el parabrisas del coche, no ocurriendo desgracia personal por verdadero milagro.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en sacs precintats, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

DE un viaje de excursión artística por el extranjero, donde ha visitado los museos de las grandes ciudades belgas y francesas, ha regresado el inteligente artista don Juan Sutrá.

SOBRE la bóveda que cubre la riera Galligans en la plaza de la República está estacionado un vagón depósito de herramientas para empezar los muros de contención en la citada riera, adjudicados por subasta hace tiempo.

GRAN CAFÉ PARA VENDER MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

COMO dijimos en nuestro número anterior, el arquitecto señor Martorell, jefe del servicio de conservación de monumentos artístico-históricos de la región catalana, el sábado estuvo en San Pedro de Roda.

Le acompañó en su visita al vetusto monasterio, nuestro amigo don Juan Subías, jefe de los servicios culturales de la Diputación.

La visita al venerable monasterio tiene por objeto la posible e inmediata consolidación de aquel blasón de nuestra historia.

El ilustre visitante se sorprendió de la magnificencia panorámica que le hace escenario al monasterio, quedando inmejorablemente impresionado para la realización de la merecida y necesaria obra, la cual cree, tan inteligente personalidad, de un módico costo comparado al valor histórico y artístico del monumento y su emplazamiento.

Cree de suma conveniencia para la extensión del turismo, la instalación de un parador en el referido lugar, pues tiene casi ya determinada su ubicación. Sacó numerosos datos, prometiendo trabajar con ahinco para la consecución pronta del proyecto. A este efecto ha solicitado ya precios de mano de obra y materiales.

Tuvo palabras de elogio para el pueblo y los Amigos de San Pedro de Roda, que tan altruistamente se afanan por el camino que, mientras no sea un hecho la carretera, conducirá al referido monasterio.

En atención a los desvelos que para ese fecundo proyecto se toma el señor Martorell, se trasladaron a Puerto de la Selva para saludarle y recabar su apoyo, los Amigos de San Pedro de Roda, señores don José Ferrán Galter, don Federico Macau y don Francisco Guíllamet, a los que se juntaron los porteros residentes.

SE DESEA ADQUIRIR HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLOSERA Ingenieros, 5

AL anochecer de ayer, reulando la tartana 275 de la matrícula de esta ciudad, chocó contra un automóvil que resultó con varias averías en un guardabarros.

CON las copiosas lluvias del sábado y domingo los rios de nuestra comarca, se han salido de madre.

HACE bastantes días que se trabaja en zanjas y hoyos de la calle Prat de la Riba. ¿Se trata de una instalación de un metropolitano?

EN la tarde de ayer, cerca de las seis, hubo regular vocerio en la calle de Santo Domingo. Era una mujer que apostrofaba unos balcones.

NUESTRO buen amigo D. Jaime Ferrer, acreditado contratista de obras, el mediodía del viernes tuvo la desgracia de caerse desde el andamio de una casa que reconstruye en la calle Magre, fracturándose alguno de los huesos del metatarso.

Celebraremos que el accidente tenga una favorable e inmediata curación.

EL digno presidente de la Asociación del Comercio de Licores de la provincia de Gerona, D. Martín Regás Catá, con atto. B. L. M., nos saluda, participándonos la toma de posesión de dicho cargo, en el que ofrece su leal y desinteresado concurso para todo cuanto pueda afectar a los intereses comerciales y al bien público.

TAQUIGRAFÍA

Prodigioso arte de escribir tan de prisa como se habla. Lecciones particulares por profesor titular.

Informarán en esta Imprenta

HABIENDO resultado falsa la denuncia presentada al juzgado municipal de San Pedro Pescador por el vecino Juan Espinás Soler, contra el propietario del mismo pueblo Primo Juliá Gener, que motivó la detención de éste por la guardia civil, nos complace en dar publicidad a la noticia para satisfacción de la honorabilidad del interesado, que resulta intachable y con toda la reputación.

Banco de Figueras

de L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

EN el puente sobre el Fluviá existente en la carretera de Figueras a Corsá, término de Torroella de Fluviá, la corriente arrastró al coche del servicio público de la compañía Ribot Font y Artigas, núm. 2361 que conducía el chófer Carmelo Rich Mon-

ción, el automóvil G. 4091 alcanzó a otro matriculado en Barcelona propiedad de José Sastre Berga, de 27 años de edad, ocasionando graves desperfectos al vehículo y lesiones de alguna importancia a sus ocupantes Juan Massoni y Teresa Berta, ambos vecinos de La Bisbal. El coche causante del accidente se dió a la fuga.

SE encuentra en Tokto, don José Antonio Vandellós, hijo del conocido notario D. Ramón, el cual, subvencionado por el Estado de aquel país, está dando una serie de conferencias económico-financieras.

**Tothom amb vergonya dimiteix.
I els nostres republicans, socialistes de darrera hora, què esperen?
És tant trist el dimidir! I fer-se un altre forat al cinturó!**

tener de San Pedro Pescador. El indicado vehículo que presta el servicio de pasajeros entre esta población y S. Miguel de Fluviá, sufrió una avería al encontrarse en medio del referido puente, abandonándolo sus seis ocupantes y siendo poco después arrastrado por la corriente. No ocurrieron desgracias personales.

EL lunes, día 13, tuvo lugar la solemne inauguración de las Escuelas nacionales de Cabanas. Después de un solemne oficio en la iglesia parroquial trasladóse la comitiva a los nuevos locales donde los niños efectuaron diversos ejercicios. El Ayuntamiento obsequió a los escolares con varios premios, y a los invitados a la fiesta con un espléndido banquete.

Farmacia Castellví
Plaza Triangular Figueras

ANÁLISIS - ESPECÍFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

EN el kilómetro 21 de la carretera de San Jordi Desvalls al Estaró, término municipal de aquella pobla-

HAN sido concedidas 554 pesetas al Instituto de Figueras para material científico.

DEBIDO al imponente caudal de agua que llevó el río Fluviá a causa del temporal de lluvia, quedó interrumpida el domingo la circulación de vehículos sobre el puente baden de dicho río.

En les democràcies el pensament és de tots. En els grans guinyols tots són un pensament (florit o pansit).

De la COMARCA

DE LA JUNQUERA

—Celebraron en esta simpática villa, el benemérito Instituto de la Guardia Civil, su fiesta del Pilar con bastantes festejos, entre ellos gran baile, al que acudió lo más exquisito de nuestra sociedad.

Fué un verdadero éxito, tanto para la fiesta como para la sociedad El A. Eco.

No faltó el gran ramillete de niñas simpáticas, y tampoco forasteros, que a los acordes de la magnífica orquestina, entre fox-trots y tangos, se mecían.

Deseamos que otros años pueda celebrarse una fiesta tan bonita como ésta.

—Els nostres benivolguts amics, residents a França, l'Alberto i en Lluís (a) Torerazo, com de costum, vingueren a passar la festa del dia 5. Han retornat al seu treball, però no tardarem en reveure'ls, doncs no hi ha festa ni festeta que no tingui la seva visita.

—Vinga castigar a la simpàtica dels ulls negres Lola Bertrán, però no li poden res. Es lletera.

—Per orquestrines, no hi ha com el manubri, que fins toca «El desfile del Amor», amb marxa rodada.

—Ha arribat de veremes més «pollo fruta» que mai, l'Armanda Bosó. Adéu admiradors de la blanca Irenne; l'home de les ondes, l'acapararà.

—Una vegada més es delxa veure el bon gust dels nostres conveïns francesos del Boulou, contractant pels dies 25 i 26, la renomnada i tantes vegades llorejada Cobla-Orquestrina «Barcelona», que en la festa major d'aquesta, superà a totes les altres cobles que hi prenen part. — C.

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza tota mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxis de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUNGAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUNGAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO BOMBES ⚙️ ELECTO BOMBES ⚙️ NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)